

Adiós lectores...

- ... Que ja pleguem!!...
- ... Que, qui més qui menys, molts s'en alegren.
- ... Que ens sap molt greu de no haver pogut complaure'ls més aviat.
- ... Que pleguem amb tots els honors.
- ... Que no devem ni un cèntim a ningú.
- ... Que les eleccions ens en han costat molts.
- ... Que estem, però, segurs del triomf.
- ... Que la millor candidatura és la que no hi entra cap polític.
- ... Que, els que més i els que menys, tots els prenen.
- ... Que, tant per tant, valdria més que els prenguessim nosaltres.
- ... Que el senyor Margarit és un candidat nou de trinca.
- ... Que ja el veiem recitant versos al Parlament.
- ... Que el primer serà aquell elogi de les noies de Granollers que va publicar en l'àlbum de Festa Major de Can Cucurella.
- ... Que tant alabar les dots de les nostres dones i ell es queda solter.
- ... Que el senyor Torras no es presenta per diputat.
- ... Que fa molt santament... o làicament.
- ... Que la Lliga a última hora s'ha declarat abstencionista.
- ... Que això ho fan per dissimular els pocs vots que obtindran.
- ... Que l'Esquerra guanyarà gràcies als vots del nostre Gran Concurs de Balladors que els hi havem ofert.
- ... Que els els hem donat a canvi d'un *empleu* a la Generalitat.
- ... Que nosaltres no gastem embuts.
- ... Que els col·legis electorals valdria més que fossin de pàrvuls.
- ... Que a Can Parera de la cera s'hi ha instal·lat l'oficina electoral de les dones.
- ... Que fins serveixen un llonguet amb xocolata a les que voten per la dreta.
- ... Que els Radicals hauran de tancar la botiga per falta de parroquians.
- ... Que mentre cada any puguin fer un envelat diu que ja estan contents.
- ... Que qui no s'acontenta és perquè no vol.
- ... Que fins una altra, ciutadans!

*Adiós, lectores,
sollozando y por el foro,
con gran decoro,
desaparezco.
Me toca a mi
hoy emprender la retirada;
con que alegría lo verá el senyor Forcada.
Adiós, lectores,
yo me voy y me resigno;
contra el destino
nadie ha podido,
y en este trance doloroso
sólo pido
que me perdonen quienes ofendi.
Acude a mi mente
la escena de aquel día
que Puntas, con hombría,
el guante me lanzó,
pero lo que él quería,
según decía,
era de un buen quantazo
dejarme K. O.
También voy recordando
la noche que, jugando
un rato al escondite,
la Cruz Roja burlé
pues querían lincharme
sus hombres, creo
para decirme luego:
"ven que te curaré".
Adiós, lectores,
yo me voy y me resigno;
contra el destino
nadie ha podido
y en este trance doloroso sólo pido
que me perdonen quienes ofendi.*

MARIUS

